

การให้อภัยผู้ที่กระทำความบาป

คู่มือเซมินารีพันธสัญญาใหม่

ลองนึกภาพว่า ดังเช่นชาวโครินธ์ คนในเวอร์คของท่านต้องการเพิ่มพูนความรักและการให้อภัยของตนต่อผู้ที่กระทำความบาป ด้วยเหตุนี้ อธิการของท่านจึงเชื่อเชิญให้ท่านแบ่งปันความคิดสั้นๆ เกี่ยวกับการให้อภัยในช่วงต้นของ ชั้นเรียนหรือการประชุมไตรมาสของท่าน ใช้เวลาสองสามนาทีเพื่อเขียนโครงร่างของสิ่งที่ท่านสามารถพูดได้ รวมถึงต่อไปนี้ด้วย:

1. อย่างน้อยหนึ่งข้อหรือวลีจาก 2 โครินธ์ 2:7-11
2. พระคัมภีร์อีกข้อหรือข้อความจากผู้นำศาสนจักร (ท่านสามารถใช้คำกล่าวของเอลเดอร์ต้นแคนด้านล่างหรือหนึ่งในพระคัมภีร์ที่เขากล่าวถึง)
3. ความคิดและประจักษ์พยานของท่านเองเกี่ยวกับการมอบความรักและการให้อภัยแก่ผู้อื่นและวิธีที่จะช่วยให้เราใกล้ชิดกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

คำสอนที่เกี่ยวกับการให้อภัย

เอลเดอร์ควิน อาร์. ดันแคนแห่งสภาวจิตตสิกกล่าวว่า:

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพวกเราส่วนใหญ่ต้องการให้อภัย แต่เราพบว่าทำได้ยากมาก เมื่อเราประสบความสำเร็จ เราอาจค้นพบว่า “คนนั้นทำผิด สมควรได้รับโทษ ความยุติธรรมอยู่ที่ไหน” เราคิดผิดๆ ว่า ถ้าเราให้อภัยก็จะเป็นการยุติธรรมและจะไม่มีโทษ

ไม่ใช่เช่นนั้นเลย พระผู้เป็นเจ้าจะประทานการลงโทษที่ยุติธรรม เพราะความเมตตาจะขโมยความยุติธรรมไม่ได้ (ดู แอลมา 42:25) พระผู้เป็นเจ้าทรงรับรองกับท่านและข้าพเจ้าด้วยความรักว่า “จงปล่อยการพิพากษาไว้กับเราผู้เดียว, เพราะสิ่งนั้นเป็นของเราและเราจะตอบแทน [แต่ให้] สันติสุขจงอยู่กับเจ้า” [หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:23] (ควิน อาร์. ดันแคน, “สี่สิ่งเยียวายของการให้อภัย,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2016, 33-34)

- มัทธีว 5:43-44
- เอเฟซัส 4:32